

Kazatel: Josef Hurta

Čtení: Ž 14

Text: Sd 7, 1 – 7 *Za časného jitra se Jerubaal, to je Gedeón, a všechen lid, který byl s ním, utábořili u pramene Charódu. Tábor Midjánců byl od něho na sever, v dolině za návrším Móre. I řekl Hospodin Gedeónovi: "Je s tebou příliš mnoho lidu, než abych jim vydal Midjánce do rukou, aby se Izrael vůči mně nevychloubal: »Vysvobodil jsem se vlastní rukou.« Nuže, provolej teď k lidu: Kdo se bojí a třese, ať se z Gileádského pohoří vrátí a vzdálí." Vrátilo se dvaadvacet tisíc mužů z lidu, zůstalo jich jen deset tisíc. Hospodin však Gedeónovi řekl: "Ještě je lidu mnoho. Poruč jim, ať sestoupí k vodě, tam ti je vyzkouším. O kom ti řeknu: Půjde s tebou, ten s tebou půjde. Ale nesmí jít s tebou nikdo, o kom ti řeknu: Ten s tebou nepůjde." Poručil tedy lidu sestoupit k vodě. Hospodin řekl Gedeónovi: "Postavíš zvlášť každého, kdo bude chlemtat vodu jazykem jako pes, a každého, kdo si při pití klekne na kolena." Těch, kteří chlemtali a podávali si vodu rukou k ústům, bylo celkem tři sta mužů. Všechen ostatní lid klekal při pití vody na kolena. Hospodin řekl Gedeónovi: "Třemi sty muži, kteří chlemtali, vás vysvobodím a vydám ti Midjánce do rukou. Všechen ostatní lid ať odejde, každý do svého domova."*

Poslední výsledky sčítání lidu ukazují další pokles počtu lidí, hlásících se k církvi. Máme být z toho smutní? Určitě! Posláním církve je Ježíšův příkaz: „získávejte mi učedníky“. A když je nezískáváme, je něco špatně. To je zcela zřejmé. Křesťané mají zvěstovat evangelium takovým způsobem, aby lidé neměli o Bohu falešné představy a nevznikaly o křesťanství předsudky, že jsme snad nějakí zpátečníci. To, že mnozí lidé nevnímají církev pozitivně, je bezpochyby naše vina. Nelze nevěřícím klást za vinu, že nevěří. Oni nevědí, co činí. Jistě, že se církev snaží získávat lidi. Ale řečeno slovy Kristovými: „Obcházíte moře i zemi, abyste získali jednoho novověrce; a když ho získáte, učiníte z něho syna pekla, dvakrát horšího, než jste sami.“ Aby k tomu nedocházelo, je třeba přivádět lidi k samotnému Kristu, aby navázali osobní vztah s Bohem, a jen tak se stanou opravdovými členy církve. Z takových se tvoří církve. Ne z těch, které kdysi rodiče někde přinesli a teď je máme v kartotéce. Jestliže ubývá členů církve, kteří vlastně nikdy neměli ke Kristu vztah, pak se v pravém smyslu o žádný pokles počtu věřících nejedná. Jde jen o úbytek členů, a to je rozdíl. Je to skoro jako s tím Gedeonovým vojskem:

Soudce Gedeon zažil povolání k vysvobození Božího lidu od nepřátel. Měl shromáždit bojovníky, kteří by se tohoto úkolu zhostili. Začal tím, že demonstrativně zbořil baalův oltář a vysloužil si tak přezdívku „Baalův odpůrce“ – Jerubaal. Pak rozeslal posly a svolal k sobě bojeschopné muže z několika izraelských pokolení. Celkem se jich shromáždilo přes třicet tisíc. Jenže Hospodin řekl Gedeonovi: „Je s tebou příliš mnoho lidu, než abych jim vydal Midjánce do rukou, aby se Izrael vůči mně nevychloubal: »Vysvobodil jsem se vlastní rukou.« Nuže, provolej teď k lidu: Kdo se bojí a třese, ať se z Gileádského pohoří vrátí a vzdálí." Vrátilo se dvaadvacet tisíc mužů z lidu, zůstalo jich jen deset tisíc. To je úbytek sedmdesát procent. Dvě třetiny musely odejít domů. Proč? Protože by spoléhali na své počty, a že jejich dost na to, aby se sami vypořádali s nepřítelem. Jistě ani dnes není od věci uvažovat strategicky a věřit, že se budoucnost církve a její schopnost přežít odvíjí od členské základny a počtu salárníků, bojujících s inflací a drahotou. Ale opravdovost církve se tím neměří. Ta se odvíjí od osobní zbožnosti a víry v Hospodina.

Proto také většina izraelských mužů opustila řady Gedeonových bojovníků. Protože neměli pravou víru. Jak to Gedeon zjistil? V Bibli čteme, že domů odešli ti, kteří se báli a třásli. Tedy ti ustrašení, kteří nebyli o vítězství přesvědčeni. Jenže to je jen povrchní hodnocení. Biblické vyprávění nám dává nahlédnout hlouběji. V textu se mluví o tom, že se všechen lid, který byl s Gedeonem, utábořil u pramene Charódu. A právě to jméno

Charód naznačuje, že jde o kulticky významné a posvátné místo, protože to česky znamená „třesení“. Zde se uctívalo nějaké lokální božstvo, které chránilo vyvěrající pramen. Před tímto božstvem se pohané chvěli a třásli. A proto musí Gedeonovu armádu opustit všichni, kdo smýšlejí a věří podobně pohansky, před cizími bohy se třesou a na Hospodina nespolehají.

Gedeonovi tak zůstalo jen deset tisíc mužů. Hospodin však přesto Gedeonovi řekl: „Ještě je lidu mnoho. Poruč jim, ať sestoupí k vodě, tam ti je vyzkouším. O kom ti řeknu: Půjde s tebou, ten s tebou půjde. Ale nesmí jít s tebou nikdo, o kom ti řeknu: Ten s tebou nepůjde.“ Klíč k určení, kdo smí zůstat v Gedeonově armádě je pro nás poměrně zvláštní. Hospodin totiž říká: „Postavíš zvlášť každého, kdo bude chlemtat vodu jazykem jako pes, a každého, kdo si při pití klekne na kolena.“ No, koho byste vybrali vy, bratři a sestry? Ty chlemtající psy nebo ty důstojně pokleknoucí? Někdy mám pocit, že pro evangelíky je důstojnost nade vše. Ale tady bychom se spletli. Hospodin schválil jako bojeschopné právě ty, kteří se zcela nekultivovaně vrhli do vody a nezřízeně pili, zatímco ty klekající zamítnul. Proč? Opět ze stejných důvodů jako předtím. Ti první podlehlí pouze žízní, zatímco ti druzí, ti důstojně klekající, podlehlí i kenaanskému pohanství, klekali před falešným božstvem, a tak na sebe prozradili, že jim už pohanské rituály zcela přešly do krve. Důvod této zkoušky byl tedy jasný – k vysvobození Izraele se hodí jen ti, kteří se nebojí žádného pohanského božstva a žádné modly neuctívají. Za Hospodinovu věc jsou schopni se postavit jen ti, kteří jsou od pohanství zcela svobodní. Tedy ti, kteří mají jasno v otázce, komu uvěřili, jak později vyzná i apoštol Pavel: „Vím, komu jsem uvěřil.“

Po této důkladné revizi bojovníků zůstalo Gedeonovi pouhých tři sta bojeschopných mužů. Což je oproti původním dvaatřiceti tisícům vlastně jedno procento. To je ze strategického hlediska hodně málo. Tady už opravdu nezbývá jiná možnost než spoléhat na Hospodina. Konečně! Už se nemůžeme ohánět nějakými závratnými počty a chlubit se zažloutlými fotkami, kde je konfirmandů až černo. Většina jich totiž stejně skončila, když podlehlí všelijakému novodobému pohanství, takže boj už je jenom na nás, na tom jednom procentu ze sta a na Hospodinu. Je to málo? Dá se s tím něčeho dosáhnout?

Bratři a sestry, začal jsem kázání poukazem na nedávné sčítání lidu. Otázka, kolik je u nás věřících je však sama o sobě značně problematická. Lze ji interpretovat různě. Třeba tak, že je u nás téměř sedmdesát procent lidí věřících, že Bůh není. Jen asi třicet procent tomu nevěří. Těch sedmdesát procent pokleká před jinými božstvy a zpravidla se také hodně třesou, protože nevědí, jak se to jejich božstvo v budoucnosti zachová. My křesťané si však z nějakých božstev těžkou hlavu neděláme, před nimi se netřeseme a před tím, co je ateistům svaté neklekáme. Nebo ano?

Modlitba: *Pane, kéž si uchovám věrnost poznané pravdě, jistotu tvé svrchované moci a pravou víru. Vždyť jen tobě samému se mám klanět a tebe jediného uctívat. Amen.*

Přímluvná modlitba: *Pane Ježíši, tys vyvolil své učedníky, aby s tebou trávili všechn svůj čas. Prosíme, kéž i my chodíme všude s tebou. Prosíme o sílu, když jsme utmáčení. Prosíme o odvahu, když nás posíláš bojovat. Prosíme o moudrost, když nás učíš přemýšlet o životě. Prosíme za lidi kolem nás, kteří se bojí. Prosíme za ty, kdo mají strach z inflace, z války, z krize. Prosíme za ty, které děsí budoucnost. Pane, nauč nás těšit se. Nauč lidi žít svobodně a naplno i v tomto pomíjivém a pokřiveném světě. Prosíme za lidi, kteří jsou otroky svých vášní a nejsou svobodní. Prosíme za lidi, kteří jsou svázaní potřebou zalíbit se druhým, snažou zachovat si tvář, vyhnout se selhání. Kéž přijmou své lidství v jeho porušenosti. Prosíme za lidi opomíjené, podceňované, prosíme za ty, které by si nikdo nevybral za partáky. Pane, ty pracuješ s lidmi takovými, jací jsou. Pracuješ s námi a na nás. Měníš naše životy, když nás povoláváš do služby a když přijímáš naše pokání a vyplňuješ naši touhu po obnově života. Kéž tvé jméno uctíváme, na tvé království se těšíme a tvoji vůli hledáme. Amen.*